

Arrest

nr. 86 776 van 4 september 2012
in de zaak RvV X en X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 en 25 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE en van advocaat M. VAN REGEMORTER, die loco advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Gelet op de door de Raad vastgestelde samenhang tussen de dossiers gekend onder rolnummers 97.301 en 98.965 worden in het kader van een goede rechtsbedeling beide dossiers samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Habiganj te Sylhet. U baatte een kleermakerszaak uit. U werd in 2000 lid van Krishak Dal (KD), de boerenvereniging van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). In 2005 werd u lokaal KD vicevoorzitter, u bleef dit de komende 2 jaar. Uw vader was voorzitter van de lokale BNP. In december 2005 nam u deel aan een BNP/KD manifestatie, waarbij de toenmalige oppositiepartij Awami League (AL) een bom naar uw groep gooide. Twee BNP-aanhangers raakten hierbij gewond. U werd hiervoor valselijk aangeklaagd op 06.12.2005. U verbleef 3 dagen in de gevangenis, waarna uw advocaat u vrij kreeg op borg. Op 26.03.2006 was er weer een BNP meeting die door de AL werd aangevallen. Er ontplofte een bom die een AL-aanhanger doodde. Ook hiervan werd u beschuldigd. Uw eigen winkel werd vervolgens vernield. Op aanraden van uw partijleiders besloot u hierna dat het in Bangladesh niet langer veilig was voor u. U verliet Habiganj in augustus 2007, daarna verbleef u nog gedurende een maand in Dhaka. Van daar nam u het vliegtuig naar Griekenland. U vroeg er asiel in september 2007 en verbleef er permanent tot u op 13.06.2011 doorreisde u naar België. U vroeg hier asiel op 14.06.2011. U legde volgende documenten neer ter ondersteuning van uw relaas: een brief van K. D. {..}, een medisch voorschrift en documenten inzake uw eerste rechtszaak van 2005 (een arrestatiebevel, een Order Sheet, een First Information Report (FIR), een klacht en een Charge Sheet).

B. Motivering

*Er moet worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal niet heeft kunnen overtuigen dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op subsidiaire bescherming zou lopen. Met name uw **vermeende BNP profiel** bleek niet geloofwaardig. U verklaarde dat uw vader BNP-leider was, naar gelang van uw verschillende verklaringen zou dit sinds uw vroege jeugd of sinds omtrent uw 18 jaar zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, dd. 18.04.2012, resp. pp. 4 en 5). Zelf zou u meerdere jaren een actief (bestuurs)lid zijn geweest. Het is dan vreemd om vast te stellen dat u deze partij nauwelijks kan kaderen en toelichten. Zo kent u de correcte benaming niet ("Nationality Party" in plaats van "Nationalist Party"). Zo kan u gevraagd naar hun ideologie slechts in het algemeen verwijzen naar de realisatie van openbare werken. Dat daarnaast zoals u stelt een boerenorganisatie de boeren probeert te helpen is een evidentie, die u verder niet kunt duiden. Inzake uw vermeende werk voor de KD blijft u evenzeer op de oppervlakte. U verwijst naar lokale corruptie waartegen KD zou hebben geprotesteerd. Uw eigen rol blijft daarbij evenwel onduidelijk en in het beste geval onopvallend: u stelt slechts dat u de voorzitter vergezelde en hem occasioneel verving. Verder gevraagd naar uw verantwoordelijkheden ontwijkt u de vraag door te stellen dat u uw tijd ook moest steken in uw winkel (pp. 4, 5). Dit is bovendien in tegenstrijd met uw verklaring in de CGVS vragenlijst (dd. 05.07.2011) waar u verklaarde een voorzitter te zijn geweest die sprak op meetings en een ondernemende rol had. Dat u uw rol later minimaliseert en dus omwille van een bescheiden profiel vervolgd zou worden door de andere partij is dan ook niet aannemelijk. Daarbij dient te worden opgemerkt dat u al uit Bangladesh vluchtte nog voor de AL aan de macht kwam (resp. 09.2007 en 12.2008). Dit breekt verder uw claim af als zou u toen tot de BNP behoren en onder hun bescherming staan. Het ondergraaft bovendien uw redenering dat dit er de oorzaak van zou zijn dat u niet kan terugkeren naar Bangladesh.*

*Ook uw **vermeende valse rechtszaken** op zich konden het CGVS niet overtuigen. Zo kunt u vooreerst uw identiteit niet ontegensprekelijk aantonen. U legde immers geen enkel identiteitsbewijs voor. Zodoende kunt u dan ook niet aannemelijk maken vermeld te staan in de door u voorgelegde documenten, waaronder uw juridische documenten. Voorts kan u de documenten die u betreffende de eerste aanklacht neerlegt niet benoemen, noch aangeven over welk aspect van uw rechtszaak zij handelen (p. 6). U lijkt dus niet te weten welke documenten u voorlegt, hetgeen rechtstreeks hun relatieve belang afbreekt. Ook uw vrije relaas is hieromtrent beknopt en vaag (pp. 8, 11). De context die u schetst blijft algemeen, uw eigen rol wordt niet duidelijk en u kan bovenal niet uiteenzetten waarom u in feite betrokken werd bij deze rechtszaak. Bovendien kwamen uit nazicht van deze stukken met de tolk onderlinge contradicties naar voor. Zo stelt de Charge Sheet vast dat de zaak draait om een slachtoffer dat thuis werd aangevallen, dat er geld van hem werd geëist, dat hij werd verwond en dat de verdachten (waaronder uzelf) tenslotte een bom gooiden vooraleer te verdwijnen. Er is geen sprake van een demonstratie of massarebellie zoals uzelf tijdens uw gehoor of in uw vragenlijst stelde en zoals zou moeten blijken uit de brief van KD. In dit licht dient er te worden gewezen op de informatie in bijlage waaruit blijkt dat er veel vervalste documenten circuleren in Bangladesh. Documenten van de tweede klacht, uw winkel en de partij zouden zijn vernield in de brand van uw winkel in 2006. Het is bevreemdend dat u er sindsdien niet in bent geslaagd om hiervan duplicaten te bekomen, of om enig ander document van uw leven in Bangladesh aan te brengen. Het medisch*

voorschrift kan de omstandigheden van de situatie en uw eigen vermeende rol hierin niet attesteren. U verklaart ten andere dat er u niet naar documenten zou zijn gevraagd tijdens het eerste gehoor (p. 1). Dit is onjuist. Tot 3 maal toe ondertekende u op 05.07.2011 documenten die hier direct naar verwezen: het ontvangstbewijs van documenten; de verklaring van de DVZ die naar verblijfs- en persoonlijke documenten peilt en tenslotte de CGVS vragenlijst die in haar advies wijst op het belang van ondersteunende stukken (p. 1). Met andere woorden een Bengaalse advocaat had ruimschoots tijd om afschriften met betrekking tot de zaak uit 2006 op te vragen. Dat u dit naliet roept wederom vragen op over hun werkelijke relevantie. Sinds uw vertrek, dus de laatste 5 jaar, zou overigen de advocaat van uw vader uw zaak hebben gevolgd. Toch kan u zijn naam niet noemen (p. 5). Het is onduidelijk waarom hij u niet van nieuwe documenten had kunnen voorzien en toelichting verschaffen bij de huidige stand van zaken. Dat uw vader u niet kon helpen omdat hij een tijdje ziek zou zijn geweest (p. 9) kan over deze tijdsperiode gezien deze omissie niet verklaren.

Tenslotte breekt het feit dat u nog ruim een jaar **wachtte om het land te verlaten** nadat u en uw partijleiders hadden besloten dat het niet meer veilig was (p. 8) de geloofwaardigheid van uw vrees verder af. Dit is des te meer het geval daar u oorspronkelijk verklaarde steeds thuis te hebben gewoond tot quasi vlak voor uw vertrek (p. 2), terwijl u slechts toen u gevraagd werd naar dit lange wachten beweert te zijn ondergedoken in deze periode (p. 10). U bevestigt aanvankelijk dat u steeds met uw familie in Habiganj woonde en dat u hierbuiten slechts een maand op een ander adres verbleef, namelijk in een college hostel in Dhaka in augustus 2007. Later beweert u dat u al sinds begin 2007 niet meer in Habiganj was (p. 4). Dit is eveneens de versie die u in uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet optekenen (zie verklaring dd. 05.07.2011, onder punt 35). Verderop in het gehoor bij het CGVS heeft u duidelijk moeite om uw vertrek te dateren (p. 10). Het lijkt er dan ook op dat u wellicht veel langer dan een maand in Dhaka verbleef, of op een heel ander (vroeger) moment uw stad of uw land verliet.

U heeft uw asielaanvraag dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een **subsidiäre beschermingsstatus** in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als beginsel van behoorlijk bestuur zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1(A) 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Na een theoretisch betoog gaat verzoeker in op de concrete motieven van de bestreden beslissing en stelt vooreerst met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden dat het inderdaad correct is dat zijn kennis over de BNP eerder beperkt is maar dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorbijgaat aan het feit dat zijn werkzaamheden binnen de partij uiterst beperkt waren en niet verder gingen dan het assisteren bij praktische activiteiten zodat het normaal is dat zijn concrete kennis over politieke standpunten en werking van de BNP beperkt is. Deze beperkte kennis, in combinatie met stress voor het gehoor, het ingebakken wantrouwen ten aanzien van de overheid en de opgelopen trauma's in zijn land van oorsprong zorgen ervoor dat verzoeker warrige en op bepaalde punten tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn werkzaamheden voor de BNP. Verzoeker citeert voorts een passage uit zijn verhoor en meent dat niet gesteld kan worden dat hij geen details kon geven. Verzoeker is tevens van oordeel dat bij twijfel de commissaris-generaal zijn geschiedenis bij het BNP had kunnen controleren.

Wat betreft de volledige naam van BNP stelt verzoeker dat niet het Engels maar wel het Bangla zijn moedertaal is zodat interpretatie van vertaalfouten de bestreden beslissing niet kan ondersteunen. Verzoeker stelt de Bengaalse naam gebruikt te hebben.

Verzoeker betoogt dat het verder opvallend is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de authenticiteit van de brief van BNP niet betwist.

Met betrekking tot het motief aangaande de valse beschuldiging van moord betoogt verzoeker dat hij beschikt over een beperkte opleiding en niet vertrouwd is met het taalgebruik en de technische complexiteit van juridische documenten. Volgens verzoeker wordt de authenticiteit van het arrestatiebevel niet betwist zodat deze documenten voor zichzelf spreken. Verder gaat het Commissariaat-generaal er volgens verzoeker aan voorbij dat hij niet over de financiële middelen beschikt om vanuit België via een advocaat in Bangladesh gedetailleerde informatie te bekomen over de procedure die tegen hem loopt, en dat alle informatie wordt aangereikt door een persoon die evenmin juridisch geschoold is zodat het volkomen begrijpelijk is dat verzoeker over slechts zeer beperkte en onvolledige informatie beschikt over de procedure. Volgens verzoeker kan hieruit niet worden afgeleid dat zijn asielrelaas ondoorleefd en ongeloofwaardig zou zijn, aangezien dit afhangt van het feitelijk onderzoek van de onderliggende problemen van verzoeker in het land van oorsprong, en losstaat van de kennis van verzoeker over de neergelegde juridische documenten, dit terwijl het Commissariaat-generaal enkel voortgaat op de kennis van verzoeker hieromtrent.

Verzoeker betoogt nog dat hij alle redelijke inspanningen heeft gedaan om documenten aan te brengen ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Verzoeker meent dat zijn asielrelaas in geheel bekeken coherent en plausibel is en overeenstemt met de feiten die welbekend zijn in Bangladesh. Derhalve is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van zijn dossier geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen. Het gegeven dat het Commissariaat-generaal in de praktijk vaak in aanraking komt met valse stukken betekent niet dat men op die grond de asielaanvraag van verzoeker kan afwijzen, temeer daar de door hem neergelegde stukken niet met gebreken zijn behept die wijzen op vervalsing. Volgens verzoeker is het vermoedelijk zo dat de charge sheet niet correct is omdat de beschuldigingen tegen hem vals zijn.

Verzoeker legt tevens de klacht tegen hem neer alsook een arrestatiebevel en zijn klacht. Deze documenten demonstreren volgens verzoeker de waarachtigheid van zijn relaas.

Verzoeker stelt nog dat hem niet verweten kan worden de namen van de advocaten van zijn vader niet te kennen daar hij enkel contact had met A.B.S. {...}.

Wat betreft het motief inzake het talmen om zijn land te verlaten stelt verzoeker dat hij getracht heeft het hoofd te bieden aan de ontstane problemen maar uiteindelijk gezwicht is voor de uitgeoefende druk en aldus na een jaar zijn land gedwongen heeft verlaten. Het verblijf in Bangladesh van een jaar doet volgens verzoeker geen afbreuk aan de vrees bij terugkeer. Verzoeker stelt verborgen te hebben geleefd.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober

2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde sinds 2000 lid te zijn van BNP en voorzitter te zijn. Hij stelde voorts op meetings te spreken en programma's te maken over toekomstige acties (administratief dossier, stuk 8, vragenlijst CGVS, p. 3). Van 2005 tot 2007 zou hij vicevoorzitter geweest zijn (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4). Zelfs indien zijn werkzaamheden voor de partij beperkt waren, kan alleszins van verzoeker, die bewust kiest voor een bepaalde partij, daar een bepaalde functie uitoefent en naar eigen zeggen toespraken hield en programma's opmaakte, verwacht worden dat hij duidelijk de belangrijkste ideologische principes van deze partij kan weergeven alsook kan toelichten wat zijn rol binnen de partij was, waar verzoeker evenwel in gebreke bleef. Deze vaststellingen doen de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluiten dat verzoeker zijn politiek profiel niet aannemelijk heeft gemaakt.

Waar verzoeker aanvoert inzake zijn foutieve weergave van de volledige naam van de partij dat "*Het CGVS gaat echter voorbij aan de vaststelling dat niet het Engels maar wel het Bangla de moedertaal is van verzoeker, zodat interpretatie van vertaalfouten de bestreden beslissing niet kan ondersteunen*", dient te worden vastgesteld dat deze Engelstalige naam niet vertaald diende te worden. Immers blijkt uit het gehoorverslag dat achter het woord "*Nationality*" het woord "*(sic)*" werd geplaatst door de ondervrager, wat inhoudt dat een fout geconstateerd wordt in een letterlijk geciteerde tekst (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4). Het is geenszins aannemelijk dat zelfs indien zijn kennis van het Engels beperkt is, verzoeker een dergelijk elementair gegeven als de naam van zijn politieke partij in het Engels niet zou kennen.

Waar verzoeker stelt dat zijn geschiedenis bij BNP gemakkelijk te controleren valt, wijst de Raad er voorts op dat het aan verzoeker toekomt om aan de hand van mogelijke, geloofwaardige en eerlijke verklaringen zijn asielaas aannemelijk te maken. De bewijslast inzake de gegrondheid van zijn asielaas rust in de eerste plaats bij verzoeker zelf. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker stress had en een ingebakken wantrouwen heeft doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Elk gehoorgesprek brengt overigens emoties en stress met zich mee. Hiermee wordt door de ondervrager terdege rekening gehouden. Bovendien is in deze geen objectief gegeven voorhanden dat stress verzoeker verhinderd zou hebben zijn asielaas volledig en juist te vertellen.

Waar verzoeker beweert dat de door verwerende partij vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden te verklaren zijn door de door hem opgelopen trauma's stelt de Raad vast dat verzoeker deze blote bewering niet ondersteunt met een psychologisch of medisch attest waaruit blijkt

dat zijn cognitief geheugen is aangetast waardoor het hem onmogelijk zou zijn een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Verzoeker legt desbetreffend geen enkel bewijs voor.

2.5. Het argument van verzoeker dat hij beschikt over een beperkte opleiding, en niet vertrouwd is met juridische documenten, kan de Raad geenszins beschouwen als een afdoende verantwoording waarom verzoeker op essentiële vragen zoals waarover de voorgelegde documenten handelen, het antwoord moet schuldig blijven. Zelfs van een laag geschoold persoon mag verwacht worden dat hij op zijn minst weet waarover de documenten die hij zelf voorlegt in kader van zijn asielrelaas gaan. Immers betreft dit een aspect dat geenszins gespecialiseerde kennis vereist. Het argument dat hij financieel niet bij machte is om een advocaat in Bangladesh in te huren om via hem informatie te krijgen kan aan voorgaande vaststelling bijgevolg geen afbreuk doen. Bovendien dient de Raad vast te stellen dat dit argument in tegenspraak is met zijn eerdere verklaringen dat zijn vader een advocaat heeft die voor verzoekers papieren zorgt (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 5). De vastgestelde verregaande onwetendheid van verzoeker inzake de vermeende valse rechtzaken tegen hem, hetgeen een kernelement van zijn asielrelaas betreft, alsook de vastgestelde contradicties die naar voren zijn gekomen uit nazicht van de stukken doet terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Het motief dat in Bangladesh vervalste documenten veelvuldig voorkomen moet mede in het licht van voorgaand motief gelezen worden. De Raad wijst er dienaangaande op dat moet rekening gehouden worden met het geheel van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere elementen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van de asielaanvraag.

Ook met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omstandig gemotiveerd waarom deze niet kunnen bijdragen tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Met zijn betoog dat hij alle mogelijke inspanningen heeft geleverd om documenten aan te brengen, gaat verzoeker voorbij aan deze concrete motieven en slaagt hij er aldus niet in hieraan afbreuk te doen. Verzoekers stelling dat de authenticiteit van de brief van de BNP niet wordt betwist, kan niet gevolgd worden. Immers wordt duidelijk gemotiveerd dat de voorgelegde stukken waaronder de brief van BNP onderlinge contradicties bevatten die de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder ondermijnen. Om enige bewijskracht te hebben, dient een document ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen te deze geenszins het geval is. Verzoekers betoog dat er geen vermeende contradicties zijn tussen de *charge sheet* en zijn relaas omdat de beschuldigingen tegen hem vals zijn en de *charge sheet* daarom niet correct is, kan hoegenaamd de vastgestelde contradicties niet verklaren. Immers blijkt dat wanneer verzoeker gevraagd wordt toelichting te geven over de eerste zaak tegen hem, hij het volgende verklaarde: *“Na mijn arrestatie in 2005 werd er een rechtszaak tegen mij ingediend. Ik werd beschuldigd, samen met 24 andere leden van BNP, van massarebellie en meewerking aan een ontploffing waarbij één persoon omkwam”* (administratief dossier, stuk 8, vragenlijst CGVS, p. 3) en tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: *“Ik nam deel aan een demonstratie, ze gooiden cocktailbom naar ons. Een AL MP A.Z. {..} zat achter de aanval, hij stuurde de mensen aan. Bom gegooid door AL, 2 van onze mensen in hospitaal, valse zaak tegen ons. Dat is eerste zaak.”* en verder op de vraag: *“welke beschuldigingen precies in eerste zaak?”* *Mensen gewond in bomexplosie. Details? Door gewonden werd zaak tegen ons gemaakt. Ze verloren beide hun benen. Wie is “ons”? tegen 20 tot 24 mensen, ik was eerste. Eerste zaak? Ja.”* (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS, pp. 8-9). Uit de door verzoeker neergelegde *charge sheet* blijkt evenwel dat er sprake is van een slachtoffer dat aangevallen werd in een huis waarbij geld geëist werd en het slachtoffer geslagen werd en verwondingen opliep. Er wordt geen melding gemaakt van een demonstratie (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8). Zoals blijkt werd verzoeker uitdrukkelijk gevraagd welke de beschuldigingen waren die tegen hem waren geuit in de eerste zaak. Het argument dat de zaak die tegen hem werd aangespannen vals is, kan geenszins verklaren waarom verzoekers verklaringen over de tegen hem geuite beschuldigingen in een *charge sheet* niet corresponderen met de in de *charge sheet* opgenomen beschuldigingen. Verzoeker mag immers geacht worden vertrouwd te zijn met de inhoud van de documenten die hij zelf ter ondersteuning van zijn asielrelaas naar voren brengt. De vaststelling dat verzoeker verklaringen aflegt die tegenstrijdig zijn met de inhoud van de door hem voorgelegde *charge sheet* doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoeker legt nieuwe documenten neer, zijnde de klacht tegen hem, een arrestatiebevel en zijn klacht. De Raad wijst er evenwel op dat om enige bewijswaarde te hebben, stukken dienen gepaard te gaan

met geloofwaardige verklaringen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas samen met de vaststelling dat vervalste documenten in Bangladesh veelvuldig voorkomen (administratief dossier, stuk 12, *Subject Related Briefing, "Bangladesh", "Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh"*) hecht de Raad geen enkele bewijswaarde aan de door verzoeker neergelegde stukken.

Waar verzoeker nog meent dat hem niet verweten kan worden niet alle namen te kennen van de advocaten van zijn vader omdat hij alleen maar contact had met A.B.S. {...}, dient gesteld dat de commissaris-generaal verzoeker geenszins verwijt niet alle namen van de advocaten van zijn vader te kennen doch inderdaad terecht heeft geoordeeld dat de vaststelling dat verzoeker onwetend is aangaande de naam van de advocaat van zijn vader, de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnt. Immers verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat zijn vader zijn advocaat gebruikte om documenten voor verzoeker te krijgen (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 5) zodat redelijkerwijze van verzoeker mag verwacht worden dat hij minstens de naam van de advocaat die ingespannen wordt om stavingsstukken te bemachtigen, kent. Verzoekers argumentatie ter verantwoording van zijn onwetendheid kan hier geen afbreuk aan doen.

2.6. Verzoekers betoog dat hij trachtte het hoofd te bieden aan de ontstane problemen om te verantwoorden waarom hij nog ruim een jaar wachtte om zijn land van herkomst te verlaten, is niet aannemelijk gelet op de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker heeft afgelegd – het al dan niet ondergedoken te hebben geleefd – dewelke ernstig afbreuk doen aan de beweerde vrees voor vervolging. Immers, van iemand die werkelijk vreest voor zijn leven mag verwacht worden dat hij zichzelf in veiligheid tracht te brengen en dat hij hieromtrent eenduidige verklaringen kan afleggen. De vaststelling dat verzoeker eerst verklaarde steeds thuis te hebben gewoond tot quasi vlak voor zijn vertrek om daarna zijn verklaringen te wijzigen wanneer gevraagd wordt naar de reden van het lange wachten en te beweren dat hij ondergedoken leefde, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Door zich in zijn verzoekschrift voorts vast te pinnen op één versie van de feiten, met name de bewering dat hij ondergedoken leefde, kan verzoeker geenszins een verklaring bieden voor de terzake vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen.

Verzoekers vage en tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de kern van zijn asielrelaas verhinderen nog enig geloof te hechten aan zijn bewering zijn land te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag.

2.7. Verder benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en het gehoorverslag van verzoeker en dat hij tijdens het gehoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.8. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar zijn asielrelaas en betoogt dat hij op grond hiervan in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

2.9. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands

gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het tweede middel is ongegrond.

2.10. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER